

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.502/2021. számú ügyben Szegeden, 2022. január 20. napján tartott tanácsülés alapján meghozta a 20. sorszámu

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék* 2021. június 7. napján kihirdetett 2.B.204/2021/2. számú ítéletét

megváltoztatja:

A Linzi Tartományi Bíróság határozatával kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést *mellőzi*.

A 3.525.- (háromezer-ötszázhuszonöt) euró elkobzására vonatkozó rendelkezést *mellőzi, és arra vagyoneklobzást rendel el*.

A másodfokú eljárásban felmerült 117.200.- (száztizenhétezer-kettőszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja*.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Kecskeméti Törvényszék az előkészítő ülésen hozott ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért öt 6 év szabadságvesztés büntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg. A kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába a vádlott által előzetes fogvatartásban

töltött időt beszámította. Megállapította, hogy az I. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A Linzi Tartományi Bíróság 33Hv 25/16x számú határozatával meghozott, és a Fővárosi Törvényszék 51.Beü.160/2019/8. számú végzésével elismert 10 hónap – végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés végrehajtását elrendelte.

[2] A Nemzeti Nyomozó Iroda Kábítószer Bűnözés Elleni Osztálya által lefoglalt és bevételezett bűnjeleket elkobozta, míg a további bűnjelek lefoglalását megszüntette és azok megsemmisítését rendelte el. A lefoglalt és a Magyar Államkincstár Hatósági Letétkezelő Osztálya által Bü.93.377. szám alatt bevételezett 3.525.- eurót elkobozta. A fennmaradó bűnjelek lefoglalását megszüntette és az I. r. vádlottnak kiadni rendelte. Kötelezte az I. r. vádlottat a felmerült bűnügyi költségből 672.878.-Ft megfizetésére a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására, míg megállapította, hogy az eljárás során felmerült további bűnügyi költséget az állam viseli.

[3] A törvényszék ítéletével szemben fellebbezést jelentett be Terhelt1 I. r. vádlott és védője egyezően enyhítés érdekében, rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása és enyhébb, börtön végrehajtási fokozat megállapítása érdekében.

[4] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.224/2021/11. számú átiratában, figyelemmel arra, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megváltoztatását is célzó védelmi fellebbezések nem tartoznak a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 583. § (3) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott esetkörbe, ezért indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (1), (2) és (7) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 606. § (3) bekezdésében foglalt törvényi korlátok között bírálja felül. Ennek értelmében a bűnösség beismerése esetén az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás rögzül, és annak megalapozottságát a másodfokú bíróság a jogorvoslati eljárásban nem vizsgálhatja, azonban a következetes bírói gyakorlat alapján az elsőfokú ítéleti tényállásban írtakat elírás, vagy számítási hiba esetén helyesbítheti. Erre figyelemmel indítványozta a tényállásban a tanútól, valamint az I. r. vádlottól lefoglalt kábítószer nettó összömegének, a kábítószer totál-THC tartalmának, illetve annak helyesbítését, hogy az I. r. vádlott által értékesített és tőle lefoglalt kábítószer együttes totál-THC tartalma a csekély mennyiség felső határának, illetve a jelentős mennyiség alsó határának pontosan hány százaléka. Indítványozta továbbá, hogy az ítéltábla a jogi indokolásba utalja a tévesen az elsőfokú ítélet tényállásában rögzített, a kábítószer minősége és mennyisége meghatározásának alapjául szolgáló jogszabályhelyeket. A bűnösségi körülményekre és a jogi indokolásnak a helyesbítésére és kiegészítésére is tett észrevételeket. Álláspontja szerint tévedett a törvényszék, amikor a Fővárosi Törvényszék által megfelleltetett tagállami ítéletben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendeléséről rendelkezett. Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (EUBe.) 111/B. § (1) bekezdése alapján a megfelleltetett tagállami ítéletben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére csak a büntetés vagy intézkedés végrehajtásának átvétele esetén kerülhet sor. Márpedig a Fővárosi Törvényszék által a tagállami ítélet megfelleltetésére, és nem a végrehajtás átvételére került sor, ezért a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása nem rendelhető el, hanem az EUBe. 11/B. § (3) bekezdése értelmében az újabb elítélésről tájékoztatni kell az osztrák bíróságot, és kezdeményezésre folytatható le az átvételre irányuló eljárás.

[5] Mindezekre figyelemmel összességében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a Linzi Tartományi Bíróság határozatának a kiszabott szabadságvesztés

végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezése mellőzését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[6] Terhelt I. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban 2022. január 20. napján előterjesztett fellebbezés indoklásában orvosi iratokat csatolt az I. r. vádlott egészségi állapotával kapcsolatban, amely szerint az I. r. vádlottnak bezártsággal összefüggő szorongásos tünetei, specifikus fóbiája van. Erre figyelemmel álláspontja szerint az I. r. vádlott igazságügyi orvosszakértői vizsgálata indokolt a tanácsülés elhalasztása mellett. Továbbra is fenntartotta az elsődlegesen a kiszabott szabadságvesztés enyhítésére és eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozat meghatározására irányuló fellebbezését.

[7] A fellebbezések alaptalanok, az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakat osztotta.

[8] A Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján történt fellebbezések bejelentésére tekintettel a Be. 590. § (3) bekezdésben írt korlátozott felülbírálatnak volt helye. Ugyanakkor a korlátozott felülbírálat a Be. 590. § (5) bekezdés a), b), c) és d) pontjai alapján kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra abban a körben, hogy történt-e olyan eljárási szabálysértés, amelyre figyelemmel az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, valamint a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre is.

[9] Ennek során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartásával fogadta el az előkészítő ülésen Terhelt I. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát, és az, illetve az eljárás ügyiratai alapján a vádirati tényállással azonos ítéleti tényállást állapított meg.

[10] Ugyanakkor osztva a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írtakat megállapította, hogy az elsőfokú ítélet tényállása a kábítószeres nettó összteleme és azok együttes totál-THC tartalma nyilvánvalóan összeadási hiba miatt helytelenül szerepelnek az ítéleti tényállásban, ezért azt a hivatkozott irányadó bírói gyakorlat (EBD2019. B. 20.) alapján az ítéltábla az alábbiak szerint helyesbítette:

[11] A 8. oldal 2. bekezdésében a tanútól, valamint az I. r. vádlottól lefoglalt kábítószer nettó összteleme $1009,4+3671,23+53,19=4733,82$ gramm, a kábítószer totál-THC tartalma összesen $58,2+88,9+0,3=147,4$ gramm. Ennek alapján az I. r. vádlott által értékesített és tőle lefoglalt kábítószer együttes totál-THC tartalma a csekély mennyiség felső határának $2457\%-a$, míg a jelentős mennyiség alsó határának $122,83\%-a$.

[12] Helyesbítette továbbá a 8. oldal 1. bekezdését is akként, hogy a Terhelt I. r. vádlottól lefoglalt kábítószeres nettó összteleme helyesen $3671,23+53,19=3724,42$ gramm.

[13] Megállapította az ítéltábla azt is, hogy az elsőfokú ítélet 6. oldalának 8., valamint a 7. oldalának alulról a 3. és utolsó bekezdéseiben írt, a kábítószer minősége és mennyisége meghatározásának alapjául szolgáló jogszabályhelyek a jogi indoklásba tartoznak.

[14] A Bács-Kiskun Megyei Főügyészség a B.1090/2018/164. számú vádiratában arra az esetre, ha az I. r. vádlott az előkészítő ülésen a bűncselekmény elkövetését beismeri, 6 év fegyház fokozatú szabadságvesztés és 6 év közügyektől eltiltás kiszabását indítványozta. Mivel a Be. 565. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott előkészítő ülésen tett bűnösséget beismerő nyilatkozatára alapította a tényállást, ezért nem szabhatott ki súlyosabb büntetést az ügyészség a Be. 422. § (3) bekezdése és a Be. 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett mértékes indítványánál. Erre figyelemmel az ítéltábla a jogi indoklást kiegészítette. Ugyanakkor nem osztotta a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontját, hogy az elsőfokú ítélet 9. oldal utolsó előtti bekezdésében és 5. bekezdésében szükségtelenül hivatkozott az elsőfokú bíróság a büntetési tételkeret úgynevezett

középmértékére, az arra való hivatkozás nem mellőzhető, mivel az a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 80. § (2) bekezdésén alapuló általános szabály, amely mellett a Be. 565. § (2) bekezdése irányadó, azaz, hogy a bíróság nem szabhat ki súlyosabb büntetést az ügyészség Be. 422. § (3) bekezdése és az 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett mértékes indítványánál, amely 6 év szabadságvesztés volt a jelen esetben.

[15] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során szinte hiánytalanul vette számba a bűnösségi körülményeket. Az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség átiratában is hivatkozott a bűncselekmény elkövetése óta eltelt – helyesen – *hosszabb időt* értékelte enyhítő körülményként (Kúria 56. számú BKv. III. 10.).

[16] Az előbb kifejtettek szerint a kiszabható büntetés és mellékbüntetés felső határát az ügyészség úgynevezett mértékes indítványa határozta meg. Erre figyelemmel helyesen szabott ki az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztést, amelynek a tartama az I. r. vádlott terhére rótt bűncselekmény magas büntetési tételben megnyilvánuló kiemelkedő tárgyi súlyára és arra tekintettel is arányos mértékű volt, hogy az I. r. vádlottat korábban már ugyanilyen bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték, amelynek próbaideje alatt követte el a bűncselekményt. Erre figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés tartamának lényeges enyhítése szóba sem jöhetett. A vádlottal szemben alkalmazott közügyektől eltiltás is törvényes volt, annak mértéke pedig arányos.

[17] Nem tévedett a törvényszék, amikor a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (3) bekezdés ad) pontja alapján fegyházban határozta meg. Az I. r. vádlott védője által becsatolt igazolás alapján nem állapítható meg az I. r. vádlott olyan egészségi, illetve általános állapota, ami indokolná a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján az eggyel enyhébb végrehajtási fokozatként börtön alkalmazását. Az ezzel kapcsolatos bizonyítás felvételét sem látta szükségesnek az ítéltábla. Helyesen hivatkozott a törvényszék arra a bírósági gyakorlatra, hogy hasonló jellegű bűncselekmények esetén enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazására általában a terhelt idős kora, elesettebb állapota, illetve az adhat alapot, hogy a külföldi állampolgárságú, magyar nyelvet nem beszélő, Magyarországon kapcsolatokkal nem rendelkező terhelt számára a szabadságvesztés végrehajtása fokozottabb terhet jelent. Terhelt I. r. vádlott esetében ezen körülmények még a becsatolt orvosi igazolás ellenére sem állapíthatóak meg, így enyhébb végrehajtási fokozat meghatározásának az esetében nincs helye.

[18] Osztotta az ítéltábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában kifejtetteket a Fővárosi Törvényszék által megfelleltetett tagállami ítéletben kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelését illetően is.

[19] A Fővárosi Törvényszék az EUB. 111. §-a alapján a tagállami ítélet megfelleltetéséről határozott, és a 111/E. § (3) bekezdése alapján az I. r. vádlottal szemben a Linzi Tartományi Bíróság által kiszabott büntetést – halmazati büntetésként kiszabott – 10 hónap, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésnek feleltette meg azzal, hogy az I. r. vádlott a vele szemben kiszabott szabadságvesztésből 5 hónapot kitöltött.

[20] Ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, az EUB. 111/B. § (1) bekezdése értelmében a megfelleltetett tagállami ítéletben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére csak a büntetés vagy intézkedés végrehajtásának átvétele esetén kerülhet sor. A (3) bekezdés alapján, ha a bíróság vagy az ügyészség megállapítja, hogy a terhelt az újabb bűncselekményt a megfelleltetett tagállami ítéletben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el és a büntetés

végrehajtásának átvételére nem került sor, az elítélésről tájékoztatja a korábbi ítéletet hozó tagállami hatóságot.

[21] Figyelemmel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék által a tagállami ítélet megfeleltetésére és nem a végrehajtás átvételére került sor, illetve a rendelkezésre álló iratok adatai alapján a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának átvétele iránti kezdeményezésre, illetve végrehajtási jogsegély keretében bírósági határozat meghozatalára ez idáig nem került sor, ezért a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása nem rendelhető el, hanem az EUB. 111/B. § (3) bekezdése szerint az újabb elítélésről tájékoztatni kell az osztrák bíróságot, és kezdeményezésre folytatható le az átvételre irányuló eljárás a hivatkozott bírói gyakorlat alapján (BH2019. 153.II.).

[22] Erre figyelemmel az ítéltábla tájékoztatja a Linzi Tartományi Bíróságot az újabb elítélésről.

[23] Tévedett a törvényszék, amikor az eljárás során lefoglalt és a Magyar Államkincstár Hatósági Letétkezelő Osztálya által bevételezett 3.525.- eurót elkobozta.

[24] Az irányadó tényállás szerint Terheltl I. r. vádlott a kábítószer értékesítéséből legalább 1.000.000.-Ft bevételre tett szert. A törvényszék az elkobzás indokát nem adta.

[25] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján el kell kobozni azt a vagyont, amelyre az elkövető a bűncselekmény elkövetése révén tett szert.

[26] Figyelemmel arra, hogy az I. r. vádlottól lefoglalt 3.525.- euró vonatkozásában nem került bizonyításra az, hogy azt nem a kábítószer-kereskedelemmel összefüggésben szerezte, így azt a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontjára és a (2) bekezdésének a) pontjára figyelemmel vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és arra vagyoneklobzást kell elrendelni. Erre figyelemmel az ítéltábla a 3.525.- euró elkobzására vonatkozó rendelkezést mellőzte és arra vagyoneklobzást rendelt el. Az erre vonatkozó rendelkezés nem ütközik a Be. 595. § (6) bekezdése szerinti súlyosítási tilalomba.

[27] A törvényszék büntetéshez kapcsolódó egyéb rendelkezései törvényesnek bizonyultak.

[28] A fentebb kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a fentiek szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[29] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged, 2022. január 20.

Dr. Mezölaki Erik
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina
előadó bíró

Dr. Nagy Erzsébet
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.502/2021/20. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.204/2021/2. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerős*.

Szegedi Ítéltábla
2.Bf.502/2021/20.

6

Szeged, 2022. január 20.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke